

 Olvasmány
Ter 14, 18–20

Amikor Ábrahám győzelmet aratott az ellenség fölött, és seregével visszatért, eléje jött Melkizedek, Sáleem királya. Kenyeret és bort hozott. Ő ugyanis a magasságbeli Isten papja volt. Melkizedek megáldotta őt, és így szólt hozzá: „Áldott legyen Ábrahám a magasságbeli Isten előtt, aki az eget és a földet teremtette. És áldott legyen a magasságbeli Isten, aki kezdedbe adta ellenségeidet.” Ábrahám pedig tizedet adott neki mindenből.

 Szentlecke
1 Kor 11, 23–26

Testvéreim! Én az Úrtól kaptam, amit közöltem is veletek. Urunk Jézus azon az éjszakán, amikor elárulták, fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és így szólt: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem, amely értetek adatik! Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!”

A vacsora után ugyanígy fogta a kelyhet is, és így szólt: „Ez a kehely az újszövetség kelyhe az én véremben. Valahányszor isztok belőle, tegyétek ezt az én emlékezetemre!”

Amikor ugyanis e kenyeret eszitek és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.

 Evangélium
Lk 9, 11 b–17

Jézus egy magányos helyre vonult apostolaival. A nép megtudta és utána ment. Ő szívesen fogadta őket, és beszélt nekik Isten országáról, akik pedig gyógyulást kerestek nála, azokat meggyógyította.

A nap már hanyatlóban volt. Odament hozzá a tizenkettő: „Bocsásd el a népet – figyeztették –, hogy a környékbeli falvakban és tanyákon szállást és ételment keressenek maguknak, mert itt elhagyatott helyen vagyunk.”

„Ti adjatok nekik enni” – válaszolta. „Csak öt kenyérünk és két halunk van – mondták. – El kellene mennünk, hogy ennielót vegyünk ennyi népnek.” Mintegy ötezer férfi volt ott.

Akkor meghagyta tanítványainak: „Telepítsétek le őket ötvenes csoportokban.”

Úgy is tettek. Letelepédtek mindnyájan. Jézus pedig kezébe vette az öt kenyeret és a két halat. Föltekintett az égre, megáldotta azokat. Majd megtörte, s tanítványainak adta, hogy osszák ki a népnek.

Miután mindnyájan ettek és jóllaktak, még tizenkét kosárra való maradékot szedtek össze.

Babits Mihály:

Eucharisztia

Az Úr nem ment el, itt maradt.
Őbelőle táplálkozunk.
Őh különös, szent, nagy titok!
Az Istent esszük, mint az ős

törzsek borzongó lagzikon
ették-itták királyaik
husát-vérét, hogy óriás
halott királyok ereje

szállna mellükbe - de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!
A mi királyunk eleven!
A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér.
Ereje több, ereje más:
ő óriásabb óriás!
ki két karjával általér

minden családot s törzseket.
Egyik karja az Igazság,
másik karja a Szeretet...
Mit ér nekünk a Test, a Vér,

ha szellemében szellemünk
nem részes és úgy vesszük Őt
magunkhoz, mint ama vadak
a tetemet vagy totemet?

Áradj belénk hát, óh örök
igazság és szent szeretet!
Oldozd meg a bilincseket
amikkel törzs és vér leköt,

hogy szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.

HIRDETÉS

Június 3-án, pénteken **Jézus Szentséges Szíve főünnepe** van. Az esti szentmise után a Jézus Szíve litániát imádkozzuk.

A héten lesz elsőpéntek.

Jövő vasárnap elsővasárnap. 17 órától rózsafüzért imádkozunk a Mária-kápolnában, majd titokcserére kerül sor.